

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2016. szeptember hó 8. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A levéltitok megsértésének vétsége miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2016. évi február hó 25. napján kihirdetett 1.Bf.763/2015/8. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A magánvádló polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A magánvádló viseli a megismételt másodfokú eljárásban felmerült további költségét.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a magánvádlót, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül pótlólag leletezés terhe mellett rójon le 10 000 (Tízezer) - 10 000 (Tízezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket, azaz 20 000 (Húszezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi továbbá a magánvádlót, hogy a megismételt harmadfokú eljárásban felmerült 17 500 (Tizenhétezer-ötszáz) Ft bűnügyi költséget az állam külön felhívására fizesse meg.

A magánvádló viseli a megismételt harmadfokú eljárás során felmerült költségét.

I n d o k o l á s :

A Nyíregyházi Járásbíróság 2014. március 27. napján meghozott 32.B.725/2013/18. számú ítéletével a Kisvárdai Városi Bíróság 1.B.134/2012/3. számú végzését hatályon kívül helyezte és a vádlottat bűnösnek mondta ki levéltitok megsértésének vétségében (1978. évi IV. törvény 178. § (1) bekezdés I. fordulat). Ezért 1 évi időtartamra próbára bocsátotta.

Kötelezte a vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül fizessen meg a magánvádlónak 26.300,- Ft-ot, az államnak 20.200,- Ft-ot, a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védő elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A magánvádló az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

Megismételt eljárást követően a Nyíregyházi Törvényszék 2016. február 25. napján kihirdetett ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta akként, hogy a vádlottat az ellene levéltitok megsértésének vétsége (1978. évi IV. törvény 178. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette. Az első fokú eljárás során felmerült bünygyi költségbl kimondta, hogy 26.300,- Ft-ot a magánvádló visel.

Kötelezte a magánvádlót 42.580,- Ft bünygyi költség megfizetésére az államnak a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívásától számított 15 napon belül.

Kimondta továbbá, hogy a magánvádló viseli a megismételt eljárásban felmerült további költségét.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a magánvádló jelentett be fellebbezést.

A harmadfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen mind a magánvádló jogi képviselője, mind a magánvádló bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása végett tartották fenn a bejelentett fellebbezést.

A vádlott és védője a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozták.

A büntetőeljárás i törvény XXIII. Fejezete a magánvadás eljárás, mint külön eljárás szabályait taglalja akként, hogy a Be. 493. §-a értelmében a büntetőeljárás i törvény rendelkezéseit a magánvadás alapján folytatott büntetőeljárásban az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

A magánvádló fellebbezése a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján joghatályos, a harmadfokú eljárás lefolytatásának feltételei fennállnak a büntetőjogi felelősségben való eltérő első- és másodfokú döntésre tekintettel. (BH2010. 180.)

A Debreceni Ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző első és másodfokú eljárással együtt a Be. 387. § (1) és (4) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírálta, és megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával jártak el az ügyben.

A megismételt eljárásban a másodfokú bíróság az ítéltábla által előírtakat is teljesítette.

A másodfokú bíróság által kiegészített, illetőleg rögzített tényállás megalapozott, az a harmadfokú eljárásban irányadó a Be. 388. § (1) bekezdése értelmében.

A magánvádló által bejelentett fellebbezés alaptalan.

Helytállóan jutott arra a következtetésre a törvényszék az irányadó tényállás alapján, hogy a vádlott bűnösségének megállapítására nem kerülhet sor a beszerzett bizonyítékok tükrében.

Amint arra kifogástalanul utalt a másodfokon eljáró törvényszék a feljelentés szerint a vádlott a bank által postai úton megküldött 2008. június 30. napján keltezett bankszámla kivonatát felbontotta, majd utóbb jogellenes követeléseinek alapjául felhasználta a házassági bontóperben.

Az 1978. évi IV. tv. 178. § (1) bekezdése szerint aki másnak közlést tartalmazó zárt küldeményét, a tartalmának megismerése végett felbontja, megszerzi, vagy ilyen célból illetéktelen személynek átadja, ha súlyosabb büncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el és pénzbüntetéssel büntetendő.

A magánvádló azt kétséget kizáró módon nem tudta bizonyítani, hogy a zárt küldeményt a vádlott bontotta fel. E körben a vádlott mindig tagadó nyilatkozatot tett, a személyi bizonyíték, a szomszéd

vallomása alapján pedig nem zárható ki, hogy a küldeményt a vádlotton kívül más is felbonthatta, hiszen ahhoz a vádlott csak közvetett úton jutott hozzá.

A megszerzés körébe vonható minden olyan magatartás, amivel az elkövető a dolog felett - befolyástól mentes - birtokot szerez, amely magatartásnak azonban szándékosnak, sőt célzatosnak (kifejezetten tartalmának megismerése végett) kell lennie, ami a vádlott esetében nem állapítható meg.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményekét kétséget kizáróan ugyanis nem állapítható meg a vádlott terhére olyan magatartás, amely azt célozta volna, hogy megszerezze a vádlott zárt küldeményét, azaz valamilyen módon összejátszott volna a szomszédasszonyával, illetve édesanyjával, az azóta elhunyt ...-al a tekintetben, miszerint részére a magánvádló nevére szóló bankszámla kivonatot küldjék meg.

A levéltitok megsértése vétségének törvényi tényállása alapján illetéktelen személynek történő átadás minden olyan tevékenység, amely eredményeképpen a közlemény harmadik, a megismerésre nem jogosult személy birtokába kerül.

Kifogástalanul jutott arra a következtetésre a törvényszék, miszerint illetéktelen személynek történő átadás fordulata sem kerülhet megállapításra.

Miután vagyonközösség megszüntetése iránti per folyt a vádlott és a magánvádló között, és a házasság fennállása alatt szerzett pénzösszeg megismerésére vonatkozó adatot tartalmazott a bankszámla kivonat, a közös vagyon tárgyát képező perben bíróság előtt a bankszámla kivonat bizonyítékként történő felhasználása illetéktelen személynek történő átadásnak nem minősül.

Az előbbieket értelmében a másodfokon eljáró törvényszék törvényesen mentette fel a vádlottat az ellene levéltitok megsértésének vétsége (1978. évi IV. tv. 178. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdés b) pontja alapján - bizonyítottság hiányában -.

A polgári jogi igény vonatkozásában a törvényszék helyesen utalt a Be. 54. § (1), (7) és (8) bekezdéseire, azonban az ítélet tábla felhívja a Be. 335. § (1)-(3) bekezdését is.

A Be. 335. § (1) bekezdése kimondja, hogy a polgári jogi igényt - a 214. § (1.a.) bekezdése és a 384. § (3) bekezdése szerinti eseteket kivéve - a bíróság az ítéletben lehetőleg érdemben bírálja el; annak helyt ad, vagy azt elutasítja. Ha ez jelentékenyen késleltetné az eljárás befejezését, valamint a vádlott felmentése esetén, vagy ha az indítványnak a büntetőeljárásban való érdemi elbírálását más körülmény kizárja, a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A Kúria 81.BK. véleménye szerint a másodfokú bíróság (illetőleg harmadfokú bíróság) a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján hivatalból dönt a polgári jogi igényre vonatkozó ítéleti rendelkezésről, mint járulékos kérdésről.

A járulékos kérdésekben - így a polgári jogi igény tárgyában - az officialitás erejével előírt döntési kényszer azt jelenti, hogy a másodfokú bíróság orvosolja az elsőfokú bíróság tévedését, ha kell, pótolja annak törvénytörtő mulasztását. A 2009. évi LXXXIII. törvény módosító rendelkezése annak a 335. § (1) bekezdésében megfogalmazott törvényi akaratnak kívánt nyomatékkal érvényt szerezni, mely szerint a bíróságnak az ítéletben lehetőleg el kell bírálnia a magánfél által előterjesztett polgári jogi igényt.

A Be. 387. § (4) bekezdése rögzíti, miszerint a harmadfokú bíróság a megtámadott másodfokú ítéletnek az elkobzásra, a vagyonelkobzásra, az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételére, a pártfogó felügyelet elrendelésére, a lefoglalásra, a polgári jogi igényre, a szülői felügyeleti jog megszüntetésére vagy a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezését hivatalból felülbírálja.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a magánvádló másodfokú eljárásban előterjesztett polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

A törvényszék ítélete rendelkező részében akként döntött, hogy a magánvádló viseli a megismételt eljárásban felmerült további költségét. A kérdéses rendelkezést akként vált szükségessé pontosítani, hogy a magánvádló viseli a megismételt másodfokú eljárásban felmerült további költségét, hiszen megismételt harmadfokú eljárás lefolytatására is sor került az ügyben és a másodfokú bíróság a harmadfokú eljárás költségeit illetően nem foglaltatott állást.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

Az előbbiektől értelmében az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. § (1)-(3) bekezdései alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyebekben helyben hagyta azt a Be. 379. §-a felhívásával.

A többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (Illetéktörvény) 52. § (1) bekezdése kimondja, hogy a kizárólag magánvád alapján folyó eljárásban a fellebbezés illetéke 10 000 Ft.

Az Itv. 54. §-a a büntetőeljárással kapcsolatos egyes kérelmek illetékéről szól és (4) bekezdése rögzíti, hogy ha az 54. §-ban és az 52. §-ban említett illetéket a magánvádló felhívás ellenére nem fizeti meg, a bíróság leletet készít.

Az iratok tartalma alapján megállapítható, hogy sem a korábbi harmadfokú eljárásban, sem a jelenlegi harmadfokú eljárásban (megismételt harmadfokú eljárás) a magánvádló fellebbezési eljárási illetéket nem rótt le. Az Itv. 52. § (1) és 54. § (4) bekezdéseinek alkalmazásával rendelkezett akként az ítéletábra, hogy összesen 20 000 Ft fellebbezési eljárási illetéket kell pótlólag leletezés terhe mellett lerónia a magánvádlónak az ítéletábra ítéletének jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül. (BH.2001.108.)

A Be. 514. § (4) bekezdése rögzíti, hogyha a másodfokú bíróság határozata ellen kizárólag a magánvádló jelentett be fellebbezést, és az nem vezetett eredményre, a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a magánvádló viseli. A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra kötelezte a magánvádlót a megismételt harmadfokú eljárásban felmerült 17 500 Ft bűnügyi költség megfizetésére. Utal arra is az ítéletábra, hogy a Be. 514. § (1) bekezdése értelmében egyébként is felmentés esetén a bűnügyi költséget a magánvádló viseli. Szükségessé vált rögzíteni azt is, hogy a magánvádló viseli a megismételt harmadfokú eljárás során felmerült költségét.

Debrecen, 2016. szeptember 8.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.763/2015/8. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozatában írt változtatással jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2016. szeptember 8.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó